

Editorial

L'esquerra internacional avança

Comencem un any més el curs polític, amb una situació internacional força moguda. Per un costat, el passat mes de juny es produí el cop d'estat a Hondures que va provocar el desterrament a Costa Rica del president escollit democràticament, Manuel Zelaya, i es va constituir un govern autoritari presidit ver Roberto Micheletti. Aquest govern -no reconegut internacionalment- manté un estat d'excepció permanent al país i una forta repressió cap als moviments socials, que lluny de mirar amb resignació els successos que transcorren, cada cop es mobilitzen més i amb més força. Denuncien una situació de dictadura i clamen per la restitució del president legítim, que a hores d'ara està protegit dins l'embaixada de Brasil a Tegucigalpa. Els propers

esdeveniments seran clau per al futur d'Honduras i d'Amèrica Llatina.

Per altre banda, volem celebrar els recents resultats per a l'esquerra transformadora i comunista a les eleccions d'Alemanya i Portugal. En el cas alemany, encara que el resultat

dona un cop més la victòria d'Angela Merkel, veiem cop la llista de Die Linke ha passat del 8'7% al 11,9% i ja té 76 diputats al Bundestag. A Portugal, la CDU (Coalició entre el Partit Comunista Portuguès) ha passat del

7,54% i 14 diputats al 7,88% i 15 diputats. El Bloc d'Esquerres ha passat del 6,35% i 8 diputats al 9,85% i 16 diputats. Amb aquests resultats, no podem sinó que celebrar-ho i creiem que es van enfortint les posicions de l'esquerra a nivell internacional.

Mentrestant, no podem oblidar la greu crisi que seguim patint. Al nostre país dia rere dia van tancant empreses deixant a l'atur a milers de treballadors. Nissan i Roca son alguns dels exemples més notoris. JC i el nostre partit, el PSUC viu, seguirem lluitant per defensar els interessos de la classe treballadora i per a que aquesta, un cop més, no torni a pagar els efectes de la crisi. Per això és molt important organitzar-nos al partit i a la joventut comunista, ja que junts i juntes podem construir un món més just.

Les antenes telefòniques a Badalona

Al barri de Nova Lloreda hi ha un bloc de pisos que té uns inquietants particulars: dues antenes telefòniques. Els veïns van consentir la presència, al damunt del seu edifici, d'aquestes antenes, el que no sabien era que haurien de pagar-les amb la seva salut. En efecte, molts veïns s'han vist afectats per malalties provocades per les emissions de les antenes. Per aquest motiu la gent al barri s'ha mobilitzat sortint al carrer i ha demanat a l'Ajuntament de Badalona que retiri les antenes. Malgrat tot l'empresa responsable argumenta

que les antenes donen cobertura telefònica a tota la ciutat, obviant

el fet que els seus aparells poden arribar a malmetre la salut dels veïns.

L'autoritat (in)competent va decidir, degut a l'evidència del problema i a la pressió veïnal, que calia retirar els aparells, però, encara avui, molts mesos després, l'edifici nº 101 de la Rambla Sant Joan segueix amb les antenes perjudicant, dia a dia, el benestar de la gent que l'habita.

Aquesta és una mostra clara de la manca d'escrúpols que acostumen a mostrar les grans empreses, en aquest cas les de telefonia mòbil, i de com planen lliurement per la ciutat amb la complicitat de l'autoritat política de torn.

Violència contra les dones: una xacra a eradicar

El 25 de novembre es celebra el dia Internacional de l'Eliminació de la Violència contra la Dona. Aquest dia fou declarat a la primera trobada Feminista de Llatinoamèrica i el Carib, celebrat a Colòmbia el 1981. S'escollí aquesta data en commemoració a les germanes Mirabal, tres activistes que varen ser assassinades el 25 de novembre de 1960 per la policia secreta del dictador Trujillo a la República Dominicana. No va ser fins el 1999 que l'Assemblea General de les Nacions Unides va designar aquesta dia.

Per eradicar la violència contra les dones és necessari comprendre adequadament en què consisteix. La violència contra les dones o violència de gènere és fruit del patriarcat en el que vivim, és a dir, una organització social en la qual la dona és sotmesa a l'home, on l'àmbit públic es reserva a l'home i per a la dona es deixa el privat. Per entendre el patriarcat, cal distingir entre el concepte de sexe i el de gènere. El sexe és allò que ens ve determinat biològicament, en canvi, el gènere és una construcció cultural de la nostra identitat com a homes o com a dones, és a dir, la nostra forma de comportar-nos, de desenvolupar rols com a homes o dones és una construcció que hem fet a partir de la nostra educació i de l'observació de les normes i pautes socials. Així doncs, la violència contra les dones és una forma extrema d'expressió del patriarcat i cal lluitar contra aquest per tal d'eradicar-la.

El maltractament no té perquè ser

exclusivament físic, sinó que en la majoria de casos el maltractament comença de forma subtil, menystenint la dona. Cal estar alerta enfront una situació com aquesta i posar el fre abans que sigui massa tard. En el pitjor dels casos, els maltractaments poden acabar en assassinat.

No podem insensibilitzar-nos i oblidar que darrere de cada xifra estadística hi ha una dona maltractada. Cal tenir en compte que la violència contra les dones es dona dia a dia en els nostres barris, contra les nostres veïnes. Una de les darreres víctimes mortals d'aquesta xacra social, la víctima nº 36 del 2009, fou una badalonina.

Cal que tots i totes prenguem consciència de la importància d'aquest problema i que lluitem en els nostres barris, en la quotidianitat de les petites coses. És necessari que es doni una tasca constant de conscienciació a les escoles, per

tal d'informar els infants i joves i d'inculcar-los valors que defugim el sexisme. En aquest sentit, el de la conscienciació i educació de la ciutadania, cal reconèixer la tasca de la Plataforma unitària contra les violències de gènere, la qual treballa també en àmbits locals. Són moltes les accions que entre tots i totes podem fer per contribuir a extirpar aquest greu problema. El primer pas es ser-ne conscients i informar-se. Assumir i difondre valors d'igualtat, de justícia i de dignitat humana és fonamental per lluitar contra el masclisme imperant. És indispensable que assumim d'una vegada per totes que un problema com aquest no és una qüestió d'àmbit privat, sinó tot el contrari, no hi ha res més pertanyent a l'esfera pública que vetllar per la vida digna de totes les persones. És en aquest sentit que cal sentir-se responsable en cas de conèixer una situació de violència i s'ha d'actuar sent conseqüent amb allò que és just.

Entre tots i totes podrem contribuir a que la violència contra les dones sigui cada cop menys present a la nostra societat.

Prou violència contra les dones!

Lluitem contra el patriarcat

**Telèfon d'atenció a les dones
en situació de violència:
900 900 120**

Honduras resisteix! Zelaya restitució

El PTB, un partit per la classe treballadora de Bèlgica

Quan la gran majoria dels partits comunistes o obrers van anar sucumbint front l'expansió de les idees neoliberals, com a conseqüència de la caiguda del camp socialista, uns moderant el seu discurs, altres desfent-se dels seus principis i símbols, a Bèlgica, un petit, però no per això menys important, partit marxista va resistir. Ens referim al Partit del Treball de Bèlgica (PTB).

Tenint com a pilars essencials una potent formació en el marxisme dels seus militants i una pràctica correcta i coherent dins el moviment obrer i els moviments socials, aquest partit ha anat tenint des dels últims anys ençà un creixement sostingut pel que respecta a la seva militància (té uns 4000 militants) i a la seva presència i importància en la societat belga.

Marginat durant anys de la política nacional pels altres partits, i ningune-

jat pels principals mitjans de comunicació, s'ha anat fent un lloc entre les classes populars, els treballadors i les treballadores, els immigrants, els estudiants i els intel·lectuals progressistes de Bèlgica. S'ha de fer un especial esment als centres mèdics del PTB, on professionals de la medicina presten els seus serveis de forma totalment gratuïta a la població amb menys recursos, i a les seves joventuts, COMAC, que tenen una notable presència dins del moviment estudiantil, gracies a la seva capacitat per liderar les lluites, i per ajudar d'una forma eficaç i propera als seus companys (com per exemple, amb la creació i organització de grups d'estudi).

Des de l'últim congrés ha donat un salt qualitatiu i quantitatiu, fent una renovació de la seva imatge, i a més, obrint-se a la societat, amb

l'objectiu de convertir-se en una eina útil per la classe treballadora i les classes populars de Bèlgica, però sense perdre de vista en cap moment els seus principis rectors, la seva ideologia marxista, i el seu caràcter de partit obrer format per homes i dones del poble.

La trajectòria d'aquesta organització ens mostra el camí que hem de seguir si volem canviar la realitat. Cal continuar lluitant, dia a dia, en els barris, els centres de treball, les universitats, allà on hi hagi qualsevol problema per petit que sigui. I sempre, amb ètica, coherència i honestat, valors bàsics i irrenunciables sobre els que se sustenta qualsevol pràctica comunista, revolucionària, amb una veritable voluntat de voler canviar el món i la societat on vivim.

www.ptb.be

Brigada de JC a Marinaleda

Aquest estiu, del 7 al 12 de juliol, es va dur a terme la brigada "Rafael Osuna" a Marinaleda. Aquesta brigada, organitzada per Joves Comunistes però amb participació també de companys de fora de l'organització, va tenir l'oportunitat de conèixer de primera mà l'experiència d'aquest petit poble d'Andalusia que manté des dels anys 70 un sistema de democràcia real i directa, amb participació assembleària del poble en les decisions i en els afers quotidians del poble, nuclearitzat entorn a la lluita camperola que ha aconseguit, a base de mobilitzacions i ocupacions, que la terra sigui del que la treballa.

Volem felicitar als i les companyes de la brigada per la seva feina, i desitgem que aquesta pugui tornar a realitzar-se en un futur proper. Perquè, ara més que mai, la solidaritat és la tendresa dels pobles.

JC i PSUC viu a les festes majors

Un altre cop, setembre. Un altre cop, JC i PSUC viu vam ser-hi presents amb els ciutadans i ciutadanes de Sant Adrià de Besós i Santa Coloma de Gramenet a les festes majors. A Sant Adrià, vam organitzar el racó cubà, on a més de menjar i mojitos, vam oferir un espai d'entreteniment amb música variada i projeccions de documentals com ara "Ché Guevara - Cuba, caminos de revolución" o "Looking for Fidel" d'Oliver Stone.

A Santa Coloma de Gramenet, JC va tenir també presència a la parada que cada any organitza el PSUC viu amb Esquerra Unida i Alternativa.

Felicitem a tota la militància de JC-Barcelonès Nord i del PSUC viu per la feina feta, esperant que el proper any sigui igual o més d'exitós.

El silenci basc

Els darrers mesos hem pogut veure amb gran estupor, com han estat prohibides o bé boicotejades manifestacions a les quals es demanava la llibertat pels presos etarres que mantenen detinguts a les presons tant d'Euskadi, com d'arreu de l'Estat espanyol o francès. Aquests obstacles en front un dret tan bàsic com és la llibertat d'expressió, s'han portat a terme sota la premissa de que aquestes reivindicacions públiques impulsades pel mateix poble basc, eren una apologia a la violència, quan el missatge d'aquestes en cap moment feia menció ni a la independència del poble basc, ni al dret de la lluita armada per arribar a aquesta fita.

És obvi que davant aquests actes es pot fer una doble lectura; la demanda d'amnistia per terroristes és una incitació a la continuació d'aquest terrorisme, i per tant de la violència, o bé que el dret a la llibertat d'expressió és inalienable per tots els éssers humans, i en tant que és universal, aquestes manifestacions tenen cabuda dins del marge de la legalitat, ja que en

cap moment fan una crida a la lluita armada, ni traspassen la línia de la constitucionalitat. La primera lectura, com bé ha analitzat l'actual govern basc, donat el context en què es donen aquestes manifestacions, és una gran oportunitat per minvar els drets pels quals han lluitat les esquerres històricament, i alhora d'ofegar la veu d'una part de la po-

i del terrorisme, d'aquesta manera amagant dues grans veritats que no han estat escoltades; la primera és que tota persona o col·lectiu té dret a expressar lliurement les seves idees, i amb més legitimitat quan aquestes no fan propaganda de cap tipus de repressió; i la segona, és que paral·lelament aquestes persones veuen frustrades les seves aspi-

racions a expressar-se lliurement, donen permisos a tort i a dret, fent referència a aquest com estatal, a tota mena de manifestacions feixistes, quan aquestes fan una clara apologia a la xenofòbia, racisme, autoritarisme, etc, a tota mena de formes de terrorisme, de violència.

blació que no fa joc al caciquisme burgés instaurat a Euskadi per part del PP i PSOE, producte de la impotència per l'hegemonia nacionalista. Respecte a la segona lectura, potser sigui la més vilipendiada per tots els mitjans de comunicació de masses, que han aconseguit disfressar-la com un argument fal·laç que respon als interessos de l'esquerra més radical,

Per tant, Joves Comunistes com a organització d'esquerres, mostra suport a la lliure expressió d'idees de tota classe de minories oprimides per l'imperialisme i el capitalisme, que intenten fer-se escoltar a la seva societat, i que pel poder estatal i les seves forces de repressió, no els hi permeten.

Contacta amb Joves Comunistes!

Nom i cognoms:

Direcció:

Telèfon

Correu electrònic:

Comentaris:

- Vull afiliar-me a Joves Comunistes
- Vull col·laborar amb Joves Comunistes
- Vull informació de les activitats

www.jovescomunistes.cat

Retalla aquest recuadre i envia-ho a la seu comarcal de la Joventut Comunista:
c/ Pius XII, nº 29 (Badalona)